

den er „af nogen Betydning“ for Skib og Ladning. Hertil vil jeg sige, at det forekommer mig at være en Smagssag, om man vil sige dette eller ikke. Man har haft det i det tidligere Udkast, men har udeladt det i det senere Udkast, væsentlig, fordi man mente, at det, naar alt kom til alt, var et temmelig vaagt Begreb dette, at det var „af nogen Betydning“, og at det var af den Slags Ting, som vel nok vilde klare sig i Praxis uden en saadan Tilføjelse, men jeg kan ikke se, at det gør nogen Skade, at denne Tilføjelse er stet. Større Betydning vil jeg tillægge det, at man i samme Stykke har indstødt de Ord „uden for dansk Havn“. Reglen er, at der skal afgives Søforklaring, naar der er stet Skade af nogen Betydning paa Skib eller Ladning, ligesom ogsaa, hvis nogen af de ombordværende ved Ulykkestilfælde er omkommen. Der har man i Lands-tinget stødt ind de Ord „uden for dansk Havn“, men er det i dansk Havn, nogen omkommer ved et Ulykkestilfælde, skal der ikke optages Søforklaring. Meningen er naturligvis den, at det forudsættes, at i saa Tilfælde stride de almindelige Myndigheder ind, navnlig Politiet, saaledes at man ikke har nødig at bevære vedkommende med Afgivelse af en formelig Søforklaring i dette Tilfælde. Jeg erkender meget vel Betydningen af, hvad der i den Henseende kan ansøres; men paa den anden Side er det min personlige Mening, at det vilde have været heldigt ikke at gøre denne Forandring i Landstinget. Det er ikke let at fastholde Adskillelse mellem Ulykkestilfælde om Bord i en Havn og uden for en Havn. Det bliver lidt besynderligt, at forskellige Regler skulle gælde, efter som Ulykkestilfældet er stet i Københavns Havn, eller det er stet paa Københavns Red. De to Begreber gaa temmelig meget over i hinanden. Hertil kommer, at, naar der skal optages Søforklaring i Anledning af Ulykkestilfælde, saa er det ikke blot for at faa konstateret, at Manden er kommen til Skade, men ogsaa for efter Omstændighederne at give Anledning til Undersøgelser, om alt om Bord har været saaledes, som det burde være. Man kan se af en senere Paragraf, at, naar en Søforklaring skal optages, skal Opmærksomheden være henvendt paa, om der kan lægges Skipperen eller Rederen noget til Last i Henseende til Skibets Udrustning, Redskabernes Brugelighed, Godhed o. s. v. Jeg mener, at der er den samme Anledning til at lade en saadan sagtyndig Undersøgelse finde Sted, naar Ulykkestilfældet er stet i Havnen, som naar det er stet uden for Havnen. I øvrigt er der ikke ret mange Ting af den

Betydning, at jeg finder Anledning til at henvende Opmærksomheden derpaa.

Jeg vil slutte med at udtale det Ønske, at Tingets Medlemmer have haft Lejlighed til at sætte sig nogenlunde ind i det foreliggende Lovudkast, at i alt Fald de Medlemmer, som ikke have haft Lejlighed hertil, ville finde den inden Sessjonens Udgang, og at særlig de Medlemmer, som interessere sig varmt for Sagen, og som vel sagtens komme ind i det Udvalg, som jeg forudsætter bliver nedsat i Sagen, ville kunne finde Tid og Lejlighed til at sætte sig virkelig ind i Sagen. Jeg for mit Vedkommende ønsker intet mere, end at Sagen maatte kunne blive Genstand for en omhyggelig og grundig Prøvelse. Det er min faste Overbevisning, at jo mere man trænger ind i Overvejelse og Undersøgelse af Sagen, desto mere vil man komme til Erkendelse af, at det i det hele taget maa siges at være et godt Lovarbejde; naturligvis er det ikke min Mening dermed at paastaa, at der ikke skulde være flere enkelte Bestemmelser, som enkelte Medlemmer maatte ikke synes om, og som enkelte Medlemmer maatte i og for sig kunde være tilbøjelige til at ønske affattede lidt anderledes. Det vilde være aldeles ubegribeligt, om et Arbejde, der omfatter over 300 Paragraffer, paa alle Punkter skulde stemme overens med alle Medlemmers individuelle Opfattelse; men jeg vil i den Henseende erindre om, at det er selvsølgelig, at der i den Åres af Mænd, som har beskæftiget sig med Lovforslaget, ogsaa kan have været forskellige Meninger paa forskellige Punkter. Man har imidlertid anset det for at være af saa stor Bigtighed at komme ikke blot til et Resultat, men ogsaa til et for de tre Lande overensstemmende Resultat, at man har følt sig forpligtet til at være villig til at underordne sin personlige Anskuelse paa de enkelte Punkter for at naa til et fælles Resultat, for saa vidt der ikke opstaar noget, som man maatte anse for i og for sig urigtigt. Det er det, jeg tror maa erkendes ikke at have været Tilfældet. Jeg skal i Forbindelse dermed erindre om, at det paa mange Punkter jo i Grunden nok saa meget gælder om at faa opstillet enkelte klare og bestemte Regler, og det navnlig Regler, som maa siges at være stemmende med den almindelige Sædsvbevidsthed, om jeg maa udtrykke mig kort, baade herhjemme og overhovedet i den søfarende Verden. Det gælder nok saa meget om at faa en saadan klar, bestemt og almindelig anerkendt Regel som at finde Udtryk for, hvad de enkelte Personer maatte anse for i og for sig principrigtigt. Thi paa de fleste Omraader gælder det, at Lovbestemmelsen ikke